

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatei Rogai Violeta, avocatul Bucatca Vadim în numele inculpatei Lipcan Silvia, avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Banari Ivan și de către inculpatul Țîganov Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Banari Ivan

Lipcan Silvia

Rogai Violeta

Țîganov Victor

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 24.04.2013-08.10.2015;

instanța de apel: 18.12.2015-10.03.2017;

instanța de recurs: 11.05.2017-05.07.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 octombrie 2015, Țîganov V. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) k) Cod penal, la 14 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 7 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Banari Iv. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) k) Cod penal, la 14 ani închisoare, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, iar temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Lipcan S. a fost condamnată în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) k) Cod penal, la 12 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, la 6 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis.

Rogai V. a fost condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnată și Scutelnic N., însă în privința acesteia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 31.01.2013, în jurul orei 18⁰⁰, Lipcan S. aflându-se în barul "Madison", situat la intersecția str. Armenească cu Mitropolit Varlaam, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, i-a instigat pe cunoscuții săi, Țiganov V., Scutelnic N. și Rogai V. care în acel moment se aflau în același local, să sustragă prin tâlhărie bani și alte bunuri materiale de la cunoscutul ei de origine turcă Sulu Memet, spunându-le că, acesta are careva afaceri și situația sa materială este bună, asigurându-i totodată că, ea cunoaște adresa unde locuiește acesta, oferindu-le informația necesară pentru comiterea atacului tâlhăresc, cu ce ultimii au căzut de acord.

Ulterior, Lipcan S., Țiganov V., Scutelnic N. și Rogai V. acționând prin participație, având intenția săvârșirii atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, înțelegându-se în prealabil și distribuind preventiv rolurile fiecăruia, de comun acord au întocmit un plan criminal al atacului asupra victimei Sulu Memet și sustragerii bunurilor acestuia.

Conform planului criminal întocmit de ultimii, Lipcan S. împreună cu Scutelnic N. și Rogai V. în acea seară urmau să plece în oșpeție la Sulu Memet și sub pretextul că, nu au unde înnopta, să-l convingă să le permită să înnopteze la el în apartamentul în care locuia, unde urmau să servească cu acesta băuturi alcoolice, iar apoi Lipcan S. să facă legătură telefonică cu Țiganov V., care ulterior urma să vină pe adresa indicată și când vor ieși din locuința lui Sulu Memet, acesta urma să pătrundă în locuința acestuia unde prin tâlhărie îi vor sustrage banii și alte bunuri materiale.

Astfel, acționând conform planului criminal întocmit în prealabil, la 31.01.2013, în jurul orei 19⁰⁰, Lipcan S. împreună cu Scutelnic N. și Rogai V. cu

rutiera s-au deplasat la domiciliul lui Sulu Memet situat pe str. Gheorghe Asachi, 11/1, ap. 67, mun. Chişinău. Ajungând pe adresa indicată, conform înţelegerii prealabile, Lipcan S. profitând de relaţiile de prietenie în care se afla cu Sulu Memet a apăsător în soneria apartamentului indicat, în care, în acel moment se afla Sulu Memet, căruia i-a solicitat să deschidă uşa apartamentului. Tot atunci, Sulu Memet a deschis uşa şi în apartament au pătruns Lipcan S. împreună cu Scutelnic N. şi Rogai V. În discuţie Sulu Memet i-a spus lui Lipcan S. că, nu primeşte persoane necunoscute la el în apartament, însă ultima ducându-l în eroare i-a spus că, acestea sunt rudele ei apropiate şi sub pretextul că, nu au unde înnopta, i-a solicitat să le permită să înnopteze la el în apartament, cu ce ultimul a căzut de acord. În continuare la solicitarea lui Lipcan S., Sulu Memet a pregătit masa, unde toţi împreună au consumat băuturi alcoolice.

Ulterior, Lipcan S. prin intermediul telefonului mobil a făcut legătură telefonică cu Ţiganov V., care în acel moment se afla în aşteptare în barul "Madison", căruia i-a comunicat că, ea cu Scutelnic N. şi Rogai V. se află în apartament la Sulu Memet, cu care au servit băuturi alcoolice şi că ultimul este în stare de ebrietate alcoolică, solicitându-i să vină pe adresa indicată pentru a acţiona conform planului întocmit în prealabil, adică pentru a sustrage împreună cu ele prin tâlhărie bani şi alte bunuri materiale, indicându-i adresa unde urma să vină.

În acel moment, în barul "Madison", Ţiganov V. se afla cu cunoscutul său Banari Iv. cu care a servit împreună băuturi alcoolice, căruia i-a spus despre planul său criminal întocmit în prealabil cu cunoscutele sale, Lipcan S., Scutelnic N. şi Rogai V. şi anume de a sustrage prin tâlhărie bani şi alte bunuri materiale de la cetăţeanul de origine turcă, Sulu Memet, precum şi faptul că, acestea deja se află la el în apartament şi-l aşteaptă să vină pentru a comite împreună actul tâlhăresc, instigându-l astfel şi pe Banari Iv. la comiterea acestei infracţiuni, cu ce ultimul a căzut de acord să participe împreună cu ei la comiterea infracţiunii conform planului criminal întocmit în prealabil, deplasându-se ulterior împreună cu Ţiganov V. la adresa indicată de Lipcan S.

În timp ce se deplasau pe str. Gheorghe Asachi, mun. Chişinău, Ţiganov V. a primit un mesaj la telefonul său mobil cu nr. 0(60)xxxxxx, de pe telefonul mobil cu nr. 0(60)xxxxxx, ce aparţinea lui Rogai V., în care era indicată adresa concretă unde urma să vină precum şi faptul că, este aşteptat în faţa blocului locativ, dându-şi seama că, acest mesaj i-a fost expediat de Lipcan S., care sub pretextul că, pleacă să-şi cumpere ţigări a ieşit din apartament pentru a-l întâmpina pe Ţiganov V., iar Scutelnic N. şi Rogai V. rămăsese în apartament împreună cu Sulu Memet, fiind în aşteptarea lui Ţiganov V. pentru a comite împreună actul de tâlhărie, conform planului întocmit în prealabil.

La 01.02.2013, în jurul orei 02⁰⁰, Ţiganov V. împreună cu Banari Iv. au ajuns în faţa blocului locativ situat pe str. Gheorghe Asachi, 11/1, mun. Chişinău, unde

au fost întâmpinați de Lipcan S., căreia Țiganov V. i-a spus că, Banari Iv. a fost informat de către el despre planul lor criminal și că acesta a acceptat să participe cu ei la comiterea actului de tâlhărie. Tot atunci, Lipcan S. le-a comunicat acestora că-i este frică ca în cazul comiterii actului de tâlhărie planificat să nu fie divulgată organelor de drept de către Sulu Memet și, urmărind scopul omorului intenționat din interes material al acestuia, precum și scopul înlesnirii săvârșirii și ascunderii însușirii bunurilor, i-a instigat și determinat la comiterea omorului intenționat a lui Sulu Memet, precum și la sustragerea banilor și altor bunuri materiale, cu ce ultimii au căzut de acord, înțelegându-se că, ei vor pătrunde în apartament în momentul când Sulu Memet îi va deschide ușa lui Lipcan S. pentru a intra în apartament.

Ulterior, Țiganov V. și Banari Iv. și-au acoperit fața cu un fular și au urcat împreună cu Lipcan S. la etajul II al blocului locativ sus indicat, unde Sulu Memet la solicitarea lui Lipcan S. a deschis ușa apartamentului nr. 67, însă ei nu au reușit să pătrundă în apartament împreună cu Lipcan S., deoarece ușa imediat s-a închis.

Peste o perioadă scurtă de timp, Lipcan S. știind că Țiganov V. și Banari Iv. se află în scara blocului locativ așteptând să intre în apartament, în scopul înlăturării obstacolului, sub pretextul că, vrea să iasă din apartament, a deschis ușa de la intrare în apartament, moment în care Țiganov V. și Banari Iv. au pătruns în apartamentul în cauză, unde întru imobilizarea și înfrângerea rezistenței, i-au aplicat lui Sulu Memet multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste față și diferite părți ale corpului, doborându-l ca urmare la podea în antreul apartamentului, unde amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, au cerut de la acesta informația privind locul păstrării mijloacelor financiare și obiectelor de preț precum și transmiterea acestora, moment în care Lipcan S., Scutelnic N. și Rogai V. au început să caute prin apartament bani și alte obiecte de preț. Ultimele două dându-și seamă că comit actul de tâlhărie conform planului întocmit în prealabil cu Lipcan S. și Țiganov V.

În continuare văzând că, Sulu Memet cerea ajutor și încearcă să opună rezistență fizică, Țiganov V. și Banari Iv. urmărind scopul omorului intenționat din interes material al acestuia, precum și scopul înlesnirii săvârșirii și ascunderii însușirii bunurilor, folosind violența periculoasă pentru viața persoanei agresate, acționând cu o deosebită cruzime, i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, apoi i-au legat mâinile la spate cu o cravată depistată în apartament și pentru a nu striga și cere ajutor i-au introdus un maiou în gură, după ce l-au strangulat cu un fular depistat în același apartament, lăsându-l în stare inconștientă pe podea în antreu.

Ulterior, Țiganov V. și Banari Iv. și-au îmbrăcat pe mâini ciorapi, au început și ei să caute prin apartament bani și alte obiecte de preț.

Conform raportului de expertiză medico - legală nr. 241 din 02.04.2013, lui Sulu Memet i-au fost cauzate leziuni corporale care în comun se califică ca *vătămări corporale grave periculoase pentru viață*, care a decedat la fața locului în rezultatul *asfixiei mecanice prin strangulare*, ce se confirmă prin datele examinării medico-legale și adevărate histopatologic.

În continuare, Țîganov V., Banari Iv., Lipcan S., Scutelnic N. și Rogai V. au sustras din apartamentul în cauză un inel bărbătesc, confecționat din aur, proba "585", cu greutatea 2,36 gr., o brățară confecționată din metal combinată cu masă plastică de culoare neagră, un telefon mobil de marca/model "Nokia 1680c-2" de tip RM-394 cu IMEI: 355211/03/297599/1, de culoare neagră cu acumulator, un telefon mobil de marca/model "LG KF 600" cu IMEI: 352009-02-761085-1 de culoare roz, cu acumulator, cheia automobilului de marca/model "BMW 316" cu n/î C JC 388 și libretul de economii pe numele cet. Sulu Memet Aii, iar în total bunuri materiale în valoare de 7 214,11 lei, ce aparțineau victimei, cauzându-i ultimului o daună considerabilă, după ce au părăsit locul comiterii infracțiunii.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, inculpatul Banari Iv. și avocatul acestuia, Malanciuc V., inculpata Lipcan S. și avocatul acesteia, Bodean I., inculpata Rogai V. și avocatul acesteia, Zgherea V. și inculpatul Țîganov V., care au solicitat:

Procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țîganov V. să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, la 17 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (2) lit. lit. b), c) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită prin cumul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 20 de ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Banari Iv., să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, la 16 ani închisoare, în baza art. 188 alin.(2) lit. lit. b), c) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită, prin cumul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 19 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Lipcan S., să fie condamnată în baza art. 145 alin. (2) lit. lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, la 14 ani închisoare, în baza art. 188 alin.(2) lit. lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită prin cumul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei.

Rogai V. să fie condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de privațiune de libertate.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat următoarele argumente:

- acțiunile criminale au fost comise din considerente materiale;
- niciunul dintre inculpați nu a încercat să curme acțiunile infracționale;

- după comiterea infracțiunii, fiecare dintre inculpați au încercat să ascundă urmele acesteia și careva denunțuri sau autodenunțuri nu s-au înregistrat;

- inculpații Țîganov V., Banari Iv. și Lipcan S., cu bună știință au comis omorul și actul tâlhăresc asupra cetățeanului turc, Sulu Memet;

- inculpatele Rogai V. și Scutelnic N., reieșind din circumstanțele create au admis în mod tacit acțiunile infracționale ale celorlalți inculpați și au participat la realizarea laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie;

- de la începutul urmăririi penale, toți inculpații au recunoscut cele incriminate însă pe parcursul judecării cauzei, inculpații Țîganov V., Banari Iv. și Lipcan S. și-au schimbat declarațiile. Totuși, e necesar instanța să rețină faptul că în cadrul urmăririi penale, ultimii au comunicat organului de urmărire penală circumstanțe care au fost probate și prin alte probe și care nu puteau fi cunoscute de către aceștia decât fiind la fața locului și comițându-le;

- în acțiunile tuturor inculpaților se regăsesc toate semnele componente ale infracțiunilor incriminate;

avocatul Malanciuc V. în numele inculpatului Banari Iv., casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că, acțiunile întreprinse de Banari Iv. din cadrul infracțiunii comise la data de 31.01.2013, în participație cu restul condamnaților prezenți la actul criminal, urmează a fi încadrate oportun și întemeiat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, or, instanța a conchis că în ședința de judecată și-au găsit confirmare atât circumstanțele de timp, loc și mod, care identifică latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie, cât și semnele laturii subiective ale componenței nominalizate, exprimate prin intenția directă a inculpaților față de fapta comisă.

În același sens, în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului, apărătorul a solicitat casarea sentinței în partea condamnării lui în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, *omorul intenționat*, deoarece în cazul dat urmează să se țină cont de prevederile art. 48 Cod penal, se consideră exces de autor săvârșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți. Pentru excesul de autor, ceilalți participanți nu sunt pasibili de răspundere penală.

inculpatul Banari Iv., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri legale. În motivarea apelului a invocat faptul că, toate probele sunt bazate pe presupuneri și suspiciuni. În materialele cauzei nu sunt probe care ar confirma vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate.

avocatul Bodean I. în numele și inculpatei Lipcan S. casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatei.

În motivarea apelului declarat a invocat că, instanța de fond nu a dat o apreciere juridică corectă circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și a calificat neîntemeiat acțiunile inculpatei Lipcan S. conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), k), 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece din materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești nu rezultă cert vinovăția ei în comiterea infracțiunilor incriminate.

Acuzarea și-a întemeiat concluzia despre vinovăția inculpatei doar pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, iar în conformitate cu prevederile alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Versiunea săvârșirii de către inculpată a infracțiunii de omor în coautorat cu inculpații Țiganov V. și Banari Iv., contravine constatărilor reflectate de către instanță în conținutul sentinței adoptate, or, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmată prin careva probe nici participația inculpatei sub formă de instigație și complicitate la săvârșirea omorului lui Sulu Memet.

În cadrul cercetării judecătorești nu a fost prezentată nici o probă care, nu că ar demonstra, dar cel puțin, ar indica că inculpata prin acțiunile sale i-a determinat pe Țiganov V., Banari Iv., Scutelnic N. și Rogai V. la săvârșirea actului de tâlhărie și omorului cet. Sulu Memet, nefiind dovedită prezența unei înțelegeri cu ceilalți inculpați.

inculpata Lipcan S., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat faptul că, nu au fost administrate probe care ar confirma vinovăția ei în săvârșirea infracțiunilor imputate. Din depozițiile martorilor cât și a complicilor se dovedește nevinovăția sa.

avocatul Zgherea V. în numele inculpatei Rogai V., casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatei din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat că, instanța în mod neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 188 alin. (2) Cod penal, deoarece în acțiunile acesteia lipsește unul din elementele constitutive ale acestei infracțiunii și anume, latura obiectivă, ce constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: acțiune ce se exprimă prin sustragere; acțiunea care constă în atacul săvârșit asupra persoanei.

În materialele cauzei lipsesc careva probe care ar demonstra cu certitudine că inculpata a "luat" careva bunuri din apartamentul victimei.

Astfel, inculpata nu neagă faptul că, a încercat să caute careva bunuri în apartamentul victimei, însă a făcut-o deoarece era impusă de inculpata Lipcan S., în consecință inculpata singură a devenit victima a situației create, în care trebuia să aleagă sau să supună indicațiilor și amenințărilor lui Lipcan S. sau să plece din

apartamentul victimei, fapt care a fost imposibil deoarece apartamentul era încuiat iar cheia se afla la Lipcan S. (fapt confirmat prin declarațiile inculpatului Banari Iv.).

Instanța de fond a reținut greșit că, inculpata Rogai N. potrivit înțelegerii prealabile a luat parte la acțiunile legate de pătrundere în încăpere (apartamentul victimei), de aplicarea violenței asupra victimei și de luarea bunurilor din casa victimei, or, această ipoteză nu este susținută prin careva probe pertinente și concludente.

Persoanei aflate în încăpere în temeiuri legale cum ar fi acordul persoanei abilitate nu-i poate fi imputată circumstanță agravantă - *cu pătrunderea în încăpere*, or, potrivit declarațiilor inculpatelor Rogai V., Scutelnic N. și Lipcan S., acestea au intrat în apartamentul lui Sulu Memet, cu acordul ultimului.

inculpata Rogai V. casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat că, din materialele cauzei este evident că, nu are atribuție la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, inculpata a menționat că, are 2 copii la întreținere, unul este bolnav cronic, ea fiind unicul întreținător al familiei.

inculpatul Țîganov V., casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri legale, invocând că, recunoaște parțial vina, doar în comiterea infracțiunii de tâlhărie. Astfel, la materialele cauzei nu sunt careva probe care ar demonstra vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Nu a fost demonstrată înțelegerea prealabilă, la fel nu s-a demonstrat că, omorul a fost săvârșit de două sau mai multe persoane, sau că, el era mascat și a avut ciorapi pe mâini. La evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, este căsătorit, soția este însărcinată, mama este grav bolnavă, are 2 frați mai mici, el fiind unicul întreținător al familiei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută fără modificări sentința.

5. Instanța de apel a constatat cu certitudine că, instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpaților Țîganov V. și Banari Iv. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, iar ale inculpatelor Lipcan S. și Rogai V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Astfel, examinând minuțios materialul probator, instanța de apel a identificat prezența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate, considerând dovedită în afara dubiilor rezonabile vinovăția acestora.

Prin urmare, probatorul pricinii examinate dovedește indubitabil faptul că inculpații au avut o înțelegere prealabilă în vederea realizării atacului tâlhăresc. Astfel inculpata Lipcan S. i-a instigat pe ceilalți inculpați pentru a comite tâlhăria urmărind scopul de a sustrage bunuri de la victimă. Inițial, Lipcan S. împreună

cu inculpatele Rogai V. și Scutelnic N. au pătruns în apartamentul victimei Sulu Memet, după care inculpata Lipcan S. le-a instigat pe cele două inculpate de a aplica violență față de victimă sau de a-l aduce în stare de ebrietate pentru a sustrage bunuri de la acesta, motivând că cunoaște cu siguranță despre prezența banilor și bijuteriilor în apartamentul victimei, aceste circumstanțe fiind confirmate și prin declarațiile inculpatei Rogai V., relatate la faza urmăririi penale, care s-au confirmat în timpul examinării cauzei și se află în coroborare cu celelalte mijloace de probă.

S-a constatat cu certitudine că atacul săvârșit de inculpații Țiganov V. și Banari Iv. cât și acțiunile de imobilizare ale victimei, precum și aplicarea violenței față de aceasta, toate au fost produse cu puțin timp înainte de deces și au fost calificate drept vătămări neînsemnate, astfel prin aceste acțiuni a fost realizată acțiunea adiacentă de atac, care constituie parte a laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie, fapt confirmat prin Raportul de expertiză medico - legală nr. 241 din 02.04.2013, astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentele aduse de partea apărării precum că acțiunile lui Banari Iv. pot fi calificate drept contravenție administrativă, bazându-se pe concluzia că vătămrile cauzate de inculpat sunt neînsemnate deoarece, scopul urmărit de inculpat a fost de a săvârși atacul pentru a sustrage bunuri și constituie acțiune adiacentă celei de sustragere în cadrul comiterii infracțiunii de tâlhărie, astfel, Banari IV. a avut intenția de a comite infracțiunea de tâlhărie și nu cea de vătămare corporală a integrității persoanei. În acest timp acționând simultan, inculpatele Lipcan S., Rogai V. și Scutelnic N. căutau prin apartamentul victimei bunuri, realizând acțiunea principală, care se exprimă în sustragerea bunurilor, care la fel constituie parte a laturii obiective. Rezultă că inculpații au acționat de comun acord la realizarea laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie, devenind fiecare coautor al faptei prejudiciabile, fapt confirmat prin declarațiile acestora date la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a considerat întemeiat reținerea indicelui calificativ prevăzut de lit. c) alin. (2) art. 188 Cod penal - *"de o persoană mascată"*, în privința inculpaților Țiganov V. și Banari Iv., deoarece inculpata Rogai V. în cadrul urmăririi penale a relatat că, *"deschizând ușa a observat în antreu la podea cu fața în jos stătea Memet, iar deasupra lui stătea Țigănov V. și o persoană cunoscută la înfățișare pe nume Banari Iv., care ținea mâna la gura lui Memet. Ambii aveau legați pe față fular"*, inculpata Scutelnic N. care la faza urmăririi penale a relatat că, *"în momentul atacului cet. Sulu Memet, Țiganov V. și Banari Iv. aveau legate pe față fulare"*.

Nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate, nu echivalează cu achitarea inculpaților, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul

sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la comiterea omorului, instanța de apel a considerat justă calificarea acțiunilor inculpaților Țiganov V., Banari Iv. și Lipcan S., care au comis infracțiunea incriminată și, că acțiunile lor au fost corect calificate și se încadrează în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal - *omorul intenționat, adică acțiunile intenționate manifestate prin omor săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea.*

Astfel, instanța de judecată a apreciat critic declarațiile inculpaților Țiganov V., Banari Iv. și Lipcan S. și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă în scop de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel a considerat că, raționamentele instanței de fond obiective și corecte, iar alegațiile părții apărării nu pot fi reținute deoarece sunt combătute integral de către probatoriul examinat. Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat faptul că, inculpații au poziții diferite, schimbându-și pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei declarațiile.

Instanța de apel a considerat că, argumentele menționate în apelurile avocatului Malanciuc V., inculpatului Banari Iv., avocatului Bodean I., inculpatei Lipcan S., avocatului Zgherea V., inculpatei Rogai V. și inculpatului Țiganov V., nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței contestate, deoarece împrejurările în care inculpații au săvârșit infracțiunile au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar acțiunile de urmărire penală efectuate pe cauză au fost efectuate în strictă corespundere cu legislația penală și procesual-penală, iar în procesul examinării pricinii în instanța de fond de asemenea au fost respectate.

Astfel potrivit probelor administrate s-a constatat cu certitudine faptul că, inculpata Lipcan S. i-a instigat pe Țiganov V. și Banari Iv. la comiterea infracțiunii de omor, sugerându-le că victima Sulu Memet ar fi putut să-i denunțe organelor de drept, ca urmare a comiterii actului de tâlhărie. Inculpații au acționat concomitent și în timpul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal - tâlhărie, inculpații Lipcan S., Țiganov V. și Banari Iv. comiteau infracțiunea de omor, în așa mod infracțiunea de tâlhărie a constituit infracțiune care inculpații au vrut să o ascundă prin comiterea omorului.

Intenția inculpaților de a acționa în comun la fel a fost demonstrată, or, deși între aceștia nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a omorî victima, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin aplicarea succesivă cu

violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimei denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpaților că fiecare din ei contribuie în careva măsură la realizarea laturii obiective a infracțiunii de omor. Astfel inculpații Țiganov V., Banari Iv., cât și Lipcan S. își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, au prevăzut urmările prejudiciabile și au admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

De către instanța de apel nu au putut fi reținute ca fiind fondate argumentele acuzatorului de stat precum că, pedeapsa aplicată inculpaților Țiganov V., Banari Iv., Lipcan S., Scutelnic N. și Rogai V. este una prea blândă, deoarece, nu sunt temeiuri de a ridica cuantumul pedepsei stabilite inculpaților, potrivit solicitărilor acuzatorului de stat în apelul său, or, pedepsele stabilite sunt corecte, obiective, adecvat apreciate de către instanța de fond, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 5, 61, 75, 76 Cod penal, respectiv de gradul de pericol social al faptei săvârșite de inculpați, modul cum a fost comisă, de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpaților.

În acest context, instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpaților Țiganov V., Banari Iv. și Lipcan S. în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, inculpaților Țiganov V. și Banari Iv. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, precum și inculpatelor Lipcan S., Scutelnic N. și Rogai V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, este una legală, proporțională cu faptele comise și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, iar motivele invocate de inculpați, și apărătorii acestora și de către acuzatorul de stat în cererile de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Totodată, în ședința instanței de apel inculpații au înaintat cereri privind aplicarea amnistiei, însă, acestea au fost respinse de către instanță, or, în speță se atestă interdicțiile prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM și ca urmare indică asupra imposibilității aplicării dispozițiilor actului menționat.

Mai mult, ca atât pe întreg procesul penal inculpații au avut o poziție oscilantă, schimbându-și declarațiile, ceea ce contravine prescripțiilor art. 57 Cod penal.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare avocatul Cazacu D. în numele inculpatei Rogai V., avocatul Bucatca V. în numele

inculpatei Lipcan S., avocatul Malanciuc V. în numele inculpatului Banari Iv. și inculpatul Țiganov V., care solicită:

avocatul Cazacu D. în numele inculpatei Rogai V., indicând prevederile 420-422, 427, 430, 432, 434, 435 Cod de procedură penală, casarea acestora în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în temeiul art. 79 Cod penal, inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel de către partea apărării și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, la materialele cauzei lipsesc careva probe care ar demonstra cu certitudine că inculpatele Rogai V. și Scutelnic N. au "luat" careva bunuri din apartamentul victimei, or, acestea au fost impuse de către inculpata Lipcan S.

Totodată, lipsesc careva probe care ar demonstra că, Rogai V. și Scutelnic N. au pătruns în apartamentul victimei, or, potrivit declarațiilor inculpatelor Rogai V., Scutelnic N. și Lipcan S. se demonstrează faptul că, inculpatele au intrat în apartamentul lui Sulu Memet cu acordul acestuia.

avocatul Bucatca V. în numele inculpatei Lipcan S., indicând prevederile 420-422, 427, 430, 432, 434, 435 Cod de procedură penală, casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel de către partea apărării și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, potrivit doctrinei penale precum și din prevederile art. 42 Cod penal, coautoratul, sub aspect subiectiv, se realizează numai cu intenție, în sensul că toți coautorii prevăd urmările prejudiciabile ale acțiunilor și le urmăresc sau doar admit posibilitatea survenirii acestora.

Potrivit declarațiilor inculpaților cât și a martorilor, se demonstrează că intenția de a comite un act tâlhăresc asupra părții vătămate nu a existat.

Astfel, la materialele cauzei nu există nici o probă care ar demonstra faptul că Lipcan S. a avut rolul de coautorat, or, conform explicațiile inculpatei se atestă faptul că, ea a cerut ajutorul lui Banari Iv. și Țiganov V. fiind amenințată de victimă, atât în instanța de fond cât și de apel nu sa constatat faptul dacă Lipcan S. cunoștea de intențiile acestora.

Acțiunile inculpatei Lipcan S. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) și k) Cod penal, or, cauza survenirii decesului victimei nu are legătură cauzală cu acțiunile directe ale inculpatei.

Astfel, potrivit probelor administrate s-a constatat cu certitudine că, inculpata Lipcan S. nu i-a instigat pe Țiganov V. și Banari Iv. la comiterea infracțiunii de omor.

Intenția inculpaților de a acționa în comun la fel nu este demonstrată, or, între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a omorî

victima, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin aplicarea succesivă cu violență de către aceștia a multiplelor lovituri victimei, nu denotă existența unei înțelegeri tacite între Lipcan S. și inculpați.

avocatul Malanciuc V. în numele inculpatului Banari Iv., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, casarea acestora și trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel, *descrise la pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, instanța de apel la judecarea cauzei nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Acțiunile lui Banari Iv. urmează a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, deoarece potrivit procesului-verbal de examinare a brățării ridicate la 04.02.2013, de la bănuitul Banari Iv., în cadrul efectuării percheziției corporale, recunoscută și anexată la materialele cauzei penale ca corp delict prin ordonanța din 05.02.2013 (f.d. 186,187, vol. I), demonstrează doar intenția comiterii actului de tâlhărie și, nicidecum comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal, or, comiterea acestei infracțiuni nu făcea parte din planul inculpaților.

Instanța de apel, în decizia adoptată nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, inclusiv referitor la invocarea art. 48 Cod penal.

Deși în decizia contestată sunt indicate lista de probe, acestea nu au fost cercetate în ședința de judecare a apelurilor declarate.

inculpatul Țiganov V. fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea condamnării în baza art. 145 alin.(2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului declarat, autorul invocă argumente similare celor indicate anterior în apel, *descrise la pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, prima instanță a încadrat juridic incorect infracțiunile comise și a respins neîntemeiat mai mult cereri înaintate pe parcursul examinării cauzei.

Învinuirea adusă de către partea acuzării este bazată pe presupuneri, or, potrivit declarațiilor martorilor și celorlalți inculpați se reține că el nu a comis infracțiune de omor.

Astfel, probele acuzării demonstrează comiterea doar a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), b), d) Cod penal.

La examinarea cauzei de către instanțele inferioare au fost încălcați termenii de judecare a cauzei, astfel fiindu-i încălcate drepturile prevăzute la art. 3, 5, 6 CoEDO.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra

recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temei legal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, recursurile declarate de către avocatul Cazacu D. în numele inculpatei Rogai V. și avocatului Bucatca V. în numele inculpatei Lipcan S., nu îndeplinesc cerințele de conținut, iar recursurile avocatului Malanciuc V. în numele inculpatului Banari Iv. și inculpatului Țîganov V., sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Cazacu D. în numele inculpatei Rogai V. și avocatului Bucatca V. în numele inculpatei Lipcan S.,

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurenți.

Colegiul penal, verificând motivele recursurilor declarate, constată că avocații Cazacu D. și Bucatca V., în argumentarea lor, fac trimitere la o serie de evenimente care în viziunea lor sunt încălcări procedurale, admise de către instanțele de fond la judecarea prezentei cauze, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanțele inferioare și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursurile ordinare declarate de către de avocatul Cazacu D. în numele inculpatei Rogai V. și avocatului Bucatca V. în numele inculpatei Lipcan S., nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursurile părții apărării cu circumstanțe de drept, care le-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorii recursurilor au invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, în materialele cauzei lipsesc careva probe care ar demonstra cu certitudine că inculpata Rogai V. a pătruns în apartamentul victimei și ar fi "luat" careva bunuri, iar inculpata Lipcan S. ar fi avut rol de coautor și acțiunile ei ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurenții nu au respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocații Cazacu D. și Bucatca V., la întocmirea recursurilor nu au îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, pe motiv, că acestea nu îndeplinesc cerințele de conținut.

7.2. Cu referire la recursurile declarate de către avocatului Malanciuc V. în numele inculpatului Banari Iv. și inculpatul Țiganov V.,

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Precum a fost menționat supra, avocatul Malanciuc V., invocă drept temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, iar inculpatul Țiganov V. semnalează pct. 8) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate și menținerea sentinței contestate, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocatul Malanciuc V. și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Cu referire la temeiul de drept prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală și indicat de către avocatul Malanciuc V., în recursul declarat, instanța de recurs nu se va expune, deoarece recurentul nu specifică expres și nu racordează aceste temeii la hotărârea contestată.

Din atare considerente, Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs, în această parte și reiterează că, invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

În continuare, revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal reține că, autorii acestora consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpaților Banari Iv. și Țîganov V. pe episodul incriminat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) k) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lor în comiterea acestei infracțiuni, la caz fiind demonstrat doar comiterea tâlhăriei.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpați, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților pe acest episod a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpaților, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpaților Banari Iv. și Țîganov V.,

expusă mai sus, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestora nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de către avocatului Malanciuc V. referitor la nevinovăția inculpatului Banari Iv. și de către inculpatul Țiganov V., în comiterea *omorului săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea*, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpaților prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestora de comiterea infracțiunii imputate și anume: - *declarațiile: reprezentantului legal al părții vătămate, Ulgu Ali Kul Tigin; martorilor: Vragaleva N., Popa F., Gavrilaş Vl., Cubleac D. și Botnari V.*

Concomitent, vinovăția inculpaților, în comiterea infracțiunilor imputate, a fost dovedită și prin materialele cauzei și anume: - *materialele cauzei: - Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2013 (vol.I, f.d.24-30, 31-41); Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 02.02.2013 (vol.I, f.d.86-87); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2013 (vol.I, f.d.87-90); Procesul-verbal de ridicare a obiectului din 05.02.2013 (vol.I, f.d.95); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2013 (vol. I, f.d. 97-98); Procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 05.03.2013 (vol. I, f.d. 116, 117); Procesul-verbal de examinare a documentelor (descifrărilor convorbirilor telefonice) din 15.04.2013 (vol.I, f.d. 150-181); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.02.2013 (vol.I, f.d.182, 183); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.02.2013 (vol.I, f.d. 184,185); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2013 (vol.I, f.d. 186,187); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.02.2013 (vol.I, f.d.188,189); Procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2013 (vol.I, f.d. 192,193); Certificatul eliberat la 10.04.2013 (vol.I, f.d. 195); Procesul-verbal de examinare a obiectelor din 18.04.2013 (vol. III, f.d. 116-120); Raportul de expertiză medico-legală nr. 241 din 02.04.2013 (vol.II, f.d. 8-14); Raportul de expertiză medico-legală nr. 570 din 06.02.2013 (vol.II, f.d. 23); Raportul de expertiză dactiloscopică nr. 27 din 07.02.2013 (vol.II, f.d. 62- 69); Raportul de expertiză nr. 989 din 20.03.2013 (vol.II, f.d. 90,91); Raportul de expertiză nr. 567, 568, 569, 570 din 08.04.2013 (vol.II, f.d. 107-117); Rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 428a-2015 din 02.06.2015, nr.430a-2015 din 02.06.2015, nr.429a-2015 din 02.06.2015 (vol. VI, f.d.158-162, 164-169,171-176).*

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că Banari Iv. și Țiganov V., nu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect a menționat că vinovăția inculpaților se dovedește prin probele enumerate mai sus și care sunt în contradicție cu cele relatate de către aceștia în apărarea lor.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpaților Banari Iv. și Țîganov V. în comiterea infracțiunii prevăzute art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale *omorului săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune și de a înlesni săvârșirea*.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor părții apărării în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpaților Banari Iv. și Țîganov V. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestora corect fiind încadrată în prevederile art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), k) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate supra, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanțelor de fond.

Cât privește alegațiile avocatului Malanciuc V. referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Banari Iv. în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsește *intenția* de omor a victimei, Colegiul penal le va respinge ca neîntemeiate, or, din probele administrate și cercetate în instanțele de fond a fost stabilită prezența intenției inculpaților la săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri peste diferite părți ale corpului, cu o deosebită cruzime, soldate cu vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, imobilizarea și strangularea victimei, în urma cărora aceasta a decedat.

Din considerentele enunțate supra, instanța de recurs va respinge ca

neîntemeiate și alegațiile recurentului cu referire la ipoteza excesului de autor (art. 48 Cod penal), or, probele administrate, în special Raportul de expertiză medico-legală nr. 241 din 02.04.2013, care a constatat că, "(...) moartea victimei a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin strangulare (...)", demonstrând fără echivoc că crima a fost comisă împreună de inculpați, care au conștientizat și au urmărit scopul omorului *intenționat* din interes material al victimei, precum și scopul înlesnirii săvârșirii și ascunderii însușirii bunurilor.

Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpaților în baza învinuirii imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurenților sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 CoEDO.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 5), 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularii cererilor de recurs.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Banari Ivan, Lipcan Silvia, Rogai Violeta și Țiganov Victor*, din motiv că recursurile avocatului Cazacu Dumitru în numele inculpatei Rogai Violeta și avocatului Bucatca Vadim în numele inculpatei Lipcan Silvia, nu îndeplinesc cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, iar recursurile avocatului Malanciuc Viorel în numele inculpatului Banari Ivan și inculpatului Țiganov Victor, sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti